

[Landbrugsministeren.]

som har skrappe bestemmelser, end vi har. Jeg kan f. eks. nævne, at vores salg af konsummælk til de amerikanske styrker i Tyskland stiller meget stærkere krav om kontrol end vi gør på det danske hjemmemarked. Jeg kan også oplyse, at England på flere områder end på mælkelovgivningens er skrappe, end vi er.

Samtidig kan jeg sige, og det gælder også som svar til hr. Burgdorf, at hvis man kommer ind på en harmonisering, tror jeg ikke, at den harmonisering vil føre med sig, at vi skal slække på vores krav. Nu nævnte hr. Burgdorf kintallet på de 500.000, men det er ikke det, der blev stående, det blev snarere i nærheden af det, hvor vi står. Men på den anden side må jeg sige om hele den teknik, at det er spørgsmålet, hvor megen vægt man lægger på de forskellige prøver, man har i dag, også det ændrer sig jo.

Men jeg må sige, at harmoniseringsbestrebelseerne skrider langsomt frem, og det hænger selvfølgelig sammen med, at der er visse, der har set det som en fordel at lave en slags importbegrænsning ved at have skrappe regler, og dér giver jeg retsforbundet ret i dets betragtninger: dette er ikke meningen, bør ikke være meningen og vil heller ikke være meningen med denne lovgivning.

Til hr. Erik Hansen vil jeg sige, at vi skal nok prøve på at holde omkostningerne nede; de tal, der er opgivet, er 1971-tal, og hvis vi kan fremskaffe nogle tal, der er nyere, skal vi nok vende tilbage til det i udvalget, hvis der bliver spurgt om de ting.

Med hensyn til fedtindholdet i mælken har jeg ikke den samme opfattelse som hr. Erik Hansen, nemlig at det skulle være nødvendigt at lave mælken magrere, fordi det er magrere tider. Jeg tror tværtimod, man måske skulle give lidt kompensation og lave den federe i den anledning. Men jeg vil bare sige for klarhedens skyld: jeg går ikke med overvejelser om at ændre på det fedtindhold, der er i mælken på nuværende tidspunkt. For øvrigt kan jeg sige, det er valgfrit: hvis hr. Erik Hansen vil have tyndere mælk, kan han købe letmælk og blande i, så går det sikkert udmærket.

Spørgsmålet om fordeling af udgifterne, som hr. Erik Hansen rejste, er også et problem, som jeg har overvejet meget stærkt,

fordi jeg ved, der er et problem med disse sommerhusområder. Om den løsning, som vi har skitseret i bemærkningerne, er den rigtige, skal jeg ikke kunne sige, og jeg er absolut modtagelig for gode ideer, for selvfølgelig er der et problem også her. Vi har vestkysten, og vi har det område, hvor jeg kommer fra, hvor man har en stor tilstrømning af turister, og dér kan man stille det spørgsmål: er det rigtigt, at denne udgift pålægges dette område? På den anden side kan man jo sige: ja men de tjener måske så meget på disse turister, at de godt kan betale det over de offentlige kommunale kasser; men det kan vi se på i udvalget.

Jeg er lidt ked af, at hr. Erik Hansen ikke ligesom hr. Buchart Petersen kan svinge sig op til de store højder, og må på baggrund af min erfaring konstatere, at det i hvert fald ikke er på grund af manglende evne, hr. Erik Hansen ikke kan det. Hr. Burgdorf var inde på spørgsmålet om ansættelse af dyrlæger. Når der står i bemærkningerne, at vi regner med 2 dyrlæger flere til at ordne denne centralgodkendelse af mejerierne, er det, fordi vi overtager indenrigsministeriets område, og derfor kan man forvente, at der skal mere mandskab til. Men det vil vi også se på i udvalgsbehandlingen.

Jeg glemte at sige til hr. Kaj Larsen vedrørende kontrollen i besætningerne, at det er muligt, man kan have et sådant syn, at denne kontrol med besætningerne ikke er nødvendig, det er muligt, man kan finde frem til en kvalitetsbedømmelse og en afstraffelse på leverancer af dårlig mælk, således at det kan være medvirkende, men jeg tror alligevel, det er nødvendigt at have en vis form for kontrol med besætninger. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at ved sidste ændring af mælkeloven gik man jo ned fra ét månedligt besøg, således at vi i dag er nede på ét besøg pr. kvartal for at konstatere, hvordan besætningerne er. Det er muligt, at man kan komme endnu længere ned, men det, vi skal være sikre på, er, at den vare, der kommer fra denne besætning, er af virkelig topkvalitet; det må alle være interesseret i, både forbruger og producent.

Hr. Fuglsang talte om, at staten skal betale det hele, ja, det er meget nemt, men — det var hr. Fuglsang også inde på — det kniber jo så, når man skal kræve skatterne